

Sygn. akt I ACa 908/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Patrykiewicz
Sędzia:	SA Jerzy Nawrocki (spr.)
Sędzia:	SA Ewa Mierzejewska
Protokolant	sekr. sądowy Agnieszka Pawlikowska

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2017 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 24 maja 2016 roku, sygnatura akt IX GC 96/14

I. oddala apelację;

II. zasądza od Gminy R. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 10.800 (dziesięć tysięcy osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

I A Ca 908/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w Lublinie po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 r. w Lublinie sprawy z powództwa Gminy R. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę oddalił powództwo o zasądzenie 360.697zł tytułem odszkodowania.

Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie i zasądził od powoda Gminy R. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Na podstawie zawartych przez strony umów najmu pozwana była najemcą wyodrębnionego lokalu o pow. użytkowej 10m², w którym zainstalowała centralę telefoniczną, urządzenia teletransmisyjne, światłowody oraz kable, za pomocą których były świadczone usługi telekomunikacyjne.

W dniu 16 czerwca 2011r. strony zawarły kolejną umowę najmu na okres do dnia 30 czerwca 2012r. z zastrzeżeniem w § 6 pkt 8 umowy 60 dniowego terminu przekazania wynajmującemu lokalu licząc od daty rozwiązania umowy (umowa k. 23-24).

Przed upływem okresu obowiązywania umowy powódka informowała najemcę o nie przedłużeniu najmu z uwagi na prowadzone w tym obiekcie prace inwestycyjno – remontowe (pisma k. 25,26).

Po wygaśnięciu umowy najmu pozwana nie wydała lokalu Gminie, co zmusiło powódkę do wystąpienia z pozwem o wydanie zajmowanej nieruchomości (wezwania k. 27,29). Wyrokiem z dnia 7 marca 2013r. Sąd nakazał wydanie powódce przedmiotowej nieruchomości i usunięcie infrastruktury technicznej – kabla telekomunikacyjnego (k. 30). Wyrok uprawomocnił się. Strony zawarły w dniu 25 czerwca 2013r. umowę dzierżawy powierzchni pod centralę telekomunikacyjną i w dniu 28 czerwca 2013r. nastąpiło przeniesienie urządzeń z dotychczas wynajmowanego pomieszczenia do kontenera (bezsporne).

Z dniem 31 grudnia 2013r. w wyniku wewnętrznych przekształceń Grupy (...) S.A. – (...) S.A. zmieniła nazwę na (...) S.A. (odpis z KRS k. 113-120).

W okresie wynajmowania lokalu powodowa gmina w dniu 30 maja 2012r. zawarła umowę o prace projektowe. Na podstawie § 2 tej umowy Gmina we własnym zakresie zobowiązywała się do załatwienia formalności związanych z przeniesieniem lub likwidacją kolizyjnego kabla teletechnicznego. Termin wykonania umowy strony ustaliły na dzień 12 października 2012r. (umowa k. 51).

Uchwałą Zarządu Województwa L. z dnia 12 czerwca 2012r. został ustalony termin do dnia 31 lipca 2012r., do składania wniosków o przyznanie pomocy w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (uchwała k. 39).

W dniu 30 lipca 2012r. Gmina R. złożyła do Urzędu Marszałkowskiego Województwa L. w L. wniosek o przyznanie pomocy w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” na operację pod tytułem „Budowa Domu Kultury w B.”. Wartość wnioskowanej kwoty pomocy została oszacowana przez wnioskodawcę na kwotę 452 988 zł (wniosek k. 32-36). Wymagany załącznikiem do wniosku była ostateczna decyzja o udzieleniu pozwolenia na budowę, której powódka w dacie składania wniosku nie posiadała [nie był wykonany projekt], ale liczyła się z możliwością dwukrotnego uzupełniania wniosku (zeznania świadka J. E. k. 353).

Gmina złożyła dniu 11 października 2012r. wniosek o wydanie pozwolenia na budowę Gminnego Domu Kultury z Oddziałem Przedszkolnym w B., a więc bezpośrednio po otrzymaniu dokumentacji projektowej (wniosek k. 54). W ramach tego postępowania postanowieniem z dnia 6 listopada 2012r. Starosta (...) nałożył na powodową Gminę obowiązek usunięcia w terminie do dnia 28 listopada 2012r. nieprawidłowości poprzez dołączenie do wniosku o pozwolenie na budowę:

- 1) warunków przyłączenia obiektu do sieci telekomunikacyjnej wraz z przebudową istniejących sieci zlokalizowanych w obrębie projektowanego budynku,
- 2) uzgodnienia w Zespole Uzgodnienia Dokumentacji Projektowej bezkolizyjności w zakresie projektowanych przyłączy
- 3) opisu projektowanej rozbiórki istniejących budynków (postanowienie k. 55).

W ocenie Sądu niezłożenie warunków przyłączenia obiektu do sieci telekomunikacyjnej wraz z przebudową istniejących sieci zlokalizowanych w obrębie projektowanego budynku, było spowodowane faktem nieusunięcia przez pozwaną z wynajmowanego lokalu należących do niej urządzeń i sieci telekomunikacyjnej w związku z bezumownym korzystaniem z pomieszczenia, w którym się znajdowały (zeznania świadka J. E. k. 353).

W wyniku dokonanej przez Urząd Marszałkowski drugiej weryfikacji wniosku o przyznanie pomocy pismem z dnia 25 października 2012r. wezwano powódkę do usunięcia w terminie 14 dni od dnia doręczenia pisma uchybień, które opisano w dziesięciu punktach. Wśród brakujących dokumentów kluczowym była ostateczna decyzja w sprawie pozwolenia na budowę. Jednocześnie zawarto pouczenie, że w przypadku nieusunięcia w terminie braków lub nieprawidłowości, pomoc nie zostanie przyznana (pismo k. 50).

Termin do usunięcia wykazanych braków upływał z dniem 12 listopada 2012r. W tej dacie Wójt Gminy R. w piśmie skierowanym do Urzędu Marszałkowskiego informował o braku uzyskania do dnia 12 listopada 2012r. ostatecznego pozwolenia na budowę. Deklarował uzupełnienie pozostałych braków wniosku na wezwanie Starostwa Powiatowego do dnia 12 listopada 2012r. (pismo k. 266-267).

Pismem z dnia 14 listopada 2012r., a więc przed uzyskaniem powyższej decyzji o pozwoleniu na budowę, Urząd Marszałkowski Województwa L. poinformował powódkę o odmownym załatwieniu przez Samorząd Województwa L. jej wniosku o przyznanie pomocy ze środków unijnych. Jako przyczynę tej odmowy wskazano nieusunięcie przez wnioskodawcę w ramach II uzupełnienia wszystkich nieprawidłowości w postaci nie wypełnienia wniosku zgodnie z instrukcją, niezgodności liczby załączników podaną we wniosku z liczbą faktycznie złożonych i brak złożenia pozwolenia na budowę. (k. 31).

Już po odmownym załatwieniu wniosku w dniu 13 listopada 2012r. Gmina wystąpiła do (...) - ówczesnego właściciela sieci telekomunikacyjnej o wydanie warunków na jej przebudowę. W przypadku gdy planowana inwestycja koliduje z istniejącą siecią telekomunikacyjną bądź urządzeniami telekomunikacyjnymi właściciel sieci na wniosek inwestora w terminie do 30 dni wydaje warunki techniczne przebudowy sieci.

Gmina uzyskała zgodę na zmianę warunków przebudowy sieci w dniu 26 listopada 2012r. (pismo k. 123, zeznania świadka A. C. e- protokół, płyta CD k. 371). W związku z powyższym powódka uzupełniła wniosek o pozwolenie na budowę pismem z dnia 27 listopada 2012r., składając ponadto projekt rozbiórki budynku zlewni mleka i dawnego Domu Ludowego, opinię ZUD i warunki techniczne na przebudowę sieci telekomunikacyjnej (k. 56).

Decyzją z dnia 4 grudnia 2012r. Starosta (...) zatwierdził projekt budowlany i udzielił powodowej Gminie pozwolenia na budowę Gminnego (...) z oddziałem przedszkolnym w B. (decyzja k.57).

W ocenie Sądu wnioski o dofinansowanie budowy budynku (...) został załatwiony negatywnie, ze względu na niedołączenie do wniosku o pomoc pozwolenia na budowę. Pozostałe błędy formalne były drobne i nie stały na przeszkodzie umieszczeniu wniosku na liście rankingowej w przypadku złożenia pozwolenia na budowę (zeznania świadka K. F. k. 284). Pula środków jaką dysponował Urząd Marszałkowski na dofinansowanie w ramach Programu, do którego aplikował powód był wystarczająca dla zaspokojenia wszystkich wnioskodawców spełniających wymagania merytoryczne. Wniosek powoda był uzasadniony merytorycznie i kwalifikował się do dofinansowania. Z tego też względu po wstępnej pozytywnej ocenie powód został wezwany do jego uzupełnienia (zeznania świadka Z. J. k. 284). Powódka zrealizowała inwestycję bez zakładanego wsparcia ze środków unijnych. Ostateczny koszt inwestycji wyniósł 1.056.158,42 zł, z czego kwota 603.984,58 zł stanowiła koszty kwalifikowane do zwrotu (pismo powódki k. 179, umowa k.190 - 200, faktury VAT k.201,203 i dowody ich zapłaty k. 202, 204).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o opisane dowody z dokumentów, jak również zeznań świadków: J. E., A. C., Z. J. oraz K. F.. Okoliczności ustalonego stanu faktycznego nie były sporne pomiędzy stronami, a spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia czy w ich świetle zachodzą podstawy odpowiedzialności pozwanej za szkodę objętą

dochodzonym roszczeniem odszkodowawczym z tytułu nienależytego wykonania umowy najmu, którego przejawem było niezwrócenia przedmiotu najmu po zakończeniu trwania umowy w umówionym terminie.

Sąd Okręgowy w wyniku dokonanej oceny roszczenia uznał, że nie zasługiwało ono na uwzględnienie. W ocenie Sądu niewydanie przez pozwanego lokalu będącego przedmiotem umowy najmu w terminie określonym w umowie stanowiło nienależyte wykonanie umowy najmu i mogło stanowić podstawę faktyczną dochodzenia roszczeń odszkodowawczych na podstawie art. 471 kc, jednakże pod warunkiem spełnienia pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej: wykazania szkody pozostającej w adekwatnym związku przyczynowym z zawinionym zachowaniem pozwanego jako strony umowy.

Powód twierdził, iż poniósł szkodę polegającą na utracie dofinansowania ze środków unijnych inwestycji pod nazwą Budowa (...) w miejscowości B. na skutek niewydania mu po wygaśnięciu umowy najmu, w ustalonym w umowie terminie, przedmiotu najmu przez pozwanego jako najemcę. Fakt niewydania lokalu w zastrzeżonym terminie był bezsporny.

W ocenie Sądu okoliczności związane z realizacją umowy najmu w tym szczególnie sygnalizowana przez powódkę począwszy od 2009 r. wola zakończenia trwania umowy w związku z planowaną rozbiórką budynku, uzasadniały konieczność podjęcia przez pozwaną zdecydowanych działań w celu rozwiązania problemu związanego z przeniesieniem infrastruktury telekomunikacyjnej z zachowaniem terminu wynikającego z umowy z dnia 16 czerwca 2011r. tj. do dnia 31 sierpnia 2012r. Pozwany nie wykazał, że w powyższym terminie nie było możliwe przemieszczenie infrastruktury do kontenera posadowionego na wydzierżawionej od powoda części gruntu. Faktycznie miało to miejsce dopiero po orzeczonej eksmisji z zajmowanego lokalu i rozwiązywało problem funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej z punktu widzenia jej właściciela i mieszkańców Gminy. Z tych względów Sąd uznał, że pozwany ponosi winę za szkodę którą poniosła Gmina w związku z nienależytym wykonaniem umowy najmu.

Niezwrócenie przedmiotu najmu w terminie narusza przepis art. 675 § 1 k.c. i stanowi nienależyte wykonanie umowy. Taki stan stwarza obowiązek naprawienia wynikłej z niego szkody na podstawie art. 471 k.c. Zakres takiego odszkodowania określa przepis art. 361 § 2 k.c., a więc w zasadzie obejmuje ono straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, których nie osiągnął z powodu niezwrócenia lokalu we właściwym terminie(por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2014 r. V CSK 625/13).

Zgodnie z twierdzeniami pozwu skutkiem braku zwrotu przedmiotu najmu w terminie umownym do dnia 31 sierpnia 2012r. powódka zmuszona była uzyskać dodatkowy dokument w postaci warunków przebudowy sieci, co wymagało czasu i uniemożliwiało uzyskanie pozwolenia na budowę w terminie. Na podstawie wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd uznał za udowodnioną przez powódkę okoliczność, że jej wniosek o pomoc finansową zostałby merytorycznie zaakceptowany, a jego pozytywne załatwienie uzależnione było od spełnienia wymogów formalnych tj. w tym konkretnym przypadku od złożenia w terminie do dnia 12 listopada 2012r. decyzji ostatecznej w sprawie pozwolenia na budowę.

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest jednak podstaw do przyjęcia istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy nienależytym wykonaniem zobowiązania umownego wskutek niewydania lokalu Gminie po zakończeniu umowy najmu, a opisaną szkodą.

Sąd Okręgowy uznał, że zwrot przedmiotu najmu przez pozwaną w terminie do dnia 31 sierpnia 2012r. nie miałby wpływu na nieuzyskanie przez powódkę w terminie do dnia 12 listopada 2012r. prawomocnej decyzji o pozwoleniu na budowę, która warunkowała skuteczne złożenie wniosku o dotację. Z analizy sekwencji zdarzeń wynika, że powódka składając wniosek o dotację w dniu 30 lipca 2011r., tj. w terminie otwartym do dokonania zwrotu przedmiotu najmu przez pozwanego, nie dysponowała projektem budowlanym, który warunkował uwzględnienie wniosku. Gmina bowiem zleciła opracowanie dokumentacji projektowej z terminem jej wykonania do dnia 12 października 2012r. Zlecenie tego opracowania nie było powiązane z aktualnym stanem użytkowania obiektu. W umowie o prace

projektowe cedowano załatwienie sprawy istniejącej w obiekcie infrastruktury telekomunikacyjnej na zamawiającego tj. powodową Gminę.

Złożenie przez Gminę wniosku o wydanie pozwolenia na budowę miało miejsce dopiero w dniu 12 października 2012r. tj. niezwłocznie po przekazaniu dokumentacji projektowej, a jednocześnie na 30 dni przed upływem terminu określonego powódce do usunięcia braków wniosku o udzielenie pomocy finansowej (12 listopada 2012r.). Terminy te ustalone zostały bez jakiegokolwiek związku z faktem posiadania lokalu przez pozwanego po wygaśnięciu umowy najmu.

Postanowienie Starosty Powiatowego z dnia 6 listopada 2012r. wzywające Gminę do usunięcia braków wniosku o pozwolenie na budowę doręczone zostały powódce w dniu 9 listopada 2012r. Sąd przyjął, że jedynie brak w postaci zmiany warunków przebudowy sieci telekomunikacyjnej na nieruchomości pozostawał w związku przyczynowym z niewydaniem lokalu przez pozwanego Gminie po zakończeniu umowy najmu. Nie był to jednak brak jedyny gdyż poza tym Gmina została wezwana do złożenia opisu projektowanej rozbiórki istniejących budynków i uzgodnień w Zespole Uzgodnień Dokumentacji Projektowej bezkolizyjności w zakresie projektowanych przyłączy.

Zatem w sytuacji zwrotu przedmiotu najmu w umówionym terminie tj. w dniu 31 sierpnia 2012r. i usunięcia znajdujących się w lokalu sieci i urządzeń telekomunikacyjnych wniosek o pozwolenie na budowę i tak posiadałby wyżej opisane braki, na których powstanie zachowanie pozwanej, polegające na niewydaniu lokalu nie miało wpływu.

W ocenie Sądu Okręgowego niezależnie od zachowania zarzucanego pozwanej po zakończeniu umowy najmu, powód nie uzyskalby decyzji o pozwoleniu na budowę do dnia 12 listopada 2012r. określonego na uzupełnienie wniosku o dofinansowanie, gdyż decyzja o pozwoleniu na budowę mogła być wydana najwcześniej po uzupełnieniu braków wniosku przez Gminę. Skoro Gmina deklarowała uzupełnienie części braków do dnia 12 listopada, to pozwolenie na budowę nie mogło być wydane przed tą datą, a Sąd podkreślił, że nie byłaby to decyzja prawomocna. Termin na jej uprawomocnienie wynosi 14 dni od dnia doręczenia uczestnikom postępowania. Skoro więc Decyzja stanowiąca pozwolenie na budowę została wydana 4 grudnia 2012r. czyli po upływie sześciu dni od daty w której wniosek miał być uzupełniony przez powoda, to uprawomocniła się dopiero w dniu 21 grudnia 2012r.

W oparciu o powyższą ocenę stanu faktycznego Sąd uznał, że odmowa przyznania pomocy finansowej powódce nie pozostaje w związku przyczynowym, z nienależytym wykonaniem umowy najmu, co powódka wskazywała jako przyczynę szkody i podstawę faktyczną roszczenia. Gmina bowiem nie byłaby w stanie uzyskać wymaganej decyzji o pozwoleniu na budowę w terminie oznaczonym jako ostateczny termin do uzupełnienia wniosku o dofinansowanie, niezależnie od tego czy pozwana wydała lokal Gminie po wygaśnięciu umowy najmu. Taka ocena wyklucza istnienie związku przyczynowego w rozumieniu art. 361 § 1 k.c.

W konsekwencji Sąd oddalił powództwo wobec nieudowodnienia przesłanek odpowiedzialności pozwanego na podstawie art. 471 kc.

W zakresie w jakim powód cofnął pozew Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. przyjmując, że powód w całości przegrał proces i obowiązany jest zwrócić na rzecz pozwanego koszty wynagrodzenia reprezentującego go radcy prawnego w kwocie 7 200zł ustalone w oparciu o treść § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Apelację od tego wyroku wniosła powodowa Gmina, zaskarżając wyrok w części oddalającej powództwo.

Powodowa Gmina zarzucała Sądowi Okręgowemu :

1) naruszenie prawa procesowego, tj. przepisu art.233 § 1 k.p.c poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny materiału dowodowego i wyprowadzenie z jego analizy wniosków sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania oraz błędnego kojarzenia faktów i uznanie, że między zaniechaniem pozwanej, a powstałą u powódki szkodą nie zachodzi adekwatny związek przyczynowy, ponieważ powódka nie uzyskałaby pozwolenia na budowę warunkującego uzyskanie pomocy finansowej z Urzędu Marszałkowskiego, mimo prawidłowego działania pozwanej, podczas gdy z porównania daty złożonego wniosku o pozwolenie na budowę tj. 12.10.2012 r. oraz pisma Urzędu Marszałkowskiego z dnia 25.10.2012 r. ustalającego ostateczny termin na złożenie wniosku o dofinansowanie na dzień 12.11.2012 r., treści wezwania Starosty (...) z dnia 6.11.2012 r. oraz faktu uznanego przez Sąd, że ostatecznie decyzja o pozwoleniu na budowę z 4.12.2012 r. została wydana w ciągu 6 dni od uzupełnienia wniosku (str. 17 uzasadnienia) wynika, że powódka miała wystarczająco dużo czasu (1 miesiąc) na uzyskanie ostatecznego pozwolenia na budowę, pod warunkiem, że pozwana wykonałaby zobowiązanie umowne do opuszczenia przedmiotu najmu.

2) naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny materiału dowodowego i wyprowadzenie z jego analizy wniosków sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania oraz błędnego kojarzenia faktów i uznanie, że postanowienie Starosty (...) z dnia 6 listopada 2012 r. - poza brakiem dokumentu w postaci warunków przyłączenia obiektu do sieci telekomunikacyjnej wraz z przebudową istniejących sieci zlokalizowanych w obrębie projektowanego budynku - nakazywało złożenie innych dokumentów nie mających związku z inkryminowanym zachowaniem pozwanej, a mianowicie opisu projektowanej rozbiórki istniejących budynków i uzgodnień w Zespole Uzgodnień Dokumentacji Projektowej bezkolizyjności w zakresie projektowanych przyłączy (k.16), podczas gdy z bezspornego faktu istnienia sieci telekomunikacyjnej w budynku w dacie 6.11.2012 r. wynika że:

- konieczność wykonania dokumentacji rozbiórkowej była skutkiem nieopuszczenia przez pozwaną przedmiotu najmu po ustaniu umowy najmu, ponieważ powódka nie mogła rozebrać budynku przed dniem złożenia wniosku o pozwolenie na budowę z uwagi na istniejące w nim sieci i urządzenia pozwanej; miało to taki sam związek z zachowaniem pozwanej, jak brak warunków przebudowy sieci pozwanej,

- w dacie wydania postanowienia Starosty sieci telekomunikacyjne były w budynku, dlatego żądanie opinii (...) dotyczyło również tychże sieci.

3) naruszenie prawa procesowego, tj. art.233 § 1 k.p.c poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny materiału dowodowego i wyprowadzenie z jego analizy wniosków sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego oraz błędnego kojarzenia faktów i uznanie, że zwrot przedmiotu najmu przez pozwaną w terminie do dnia 31 sierpnia 2012 r. nie miałby wpływu na nieuzyskanie przez powódkę w terminie do dnia 12 listopada 2012 r. prawomocnej decyzji o pozwoleniu na budowę, która warunkowała skuteczne złożenie wniosku o dotację, ponieważ wniosek o pozwolenie na budowę i tak posiadałby braki, na których powstanie zachowanie pozwanej nie miało wpływu (k 16) podczas gdy braki wniosku były spowodowane koniecznością uzyskania dodatkowych dokumentów wynikających z faktu bezumownego zajmowania lokalu po ustaniu stosunku najmu, wskazanych i omówionych w pkt 2,

4) naruszenie prawa procesowego, tj. art.233 § 1 k.p.c poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny materiału dowodowego i wyprowadzenie z jego analizy wniosków sprzecznych z zasadami logicznego rozumowania, oraz błędnego kojarzenia faktów i uznanie, że mimo braku wskazanej przyczyny tj. usunięcia się z terenu w ustalonym terminie powódka nie byłaby w stanie uzyskać wymaganej decyzji o pozwoleniu na budowę w ostatecznym terminie tj. do dnia 12.11.2012 r., co oznacza brak związku przyczynowego w rozumieniu art. 361 § 1 K.c. skoro omawiany skutek i tak by nastąpił bez działania (zaniechania) pozwanej, podczas gdy:

- w przypadku opuszczenia przedmiotu najmu w umówionym terminie, wniosek musiałby być uzupełniony wyłącznie o opinię (...) w zakresie bezkolizyjności projektowanych przyłączy innych sieci niż telekomunikacyjne, co wynika z logicznej analizy postanowienia Starosty z dnia 6.11.2012 r, które wzywało do uzupełnienia wniosku o dwa dokumenty mające związek z zachowaniem pozwanej: warunki przebudowy sieci oraz projekt rozbiórki budynku, w który

znajdowały się sieci pozwanej, oraz uzgodnienia (...) nie mającego związku z zachowaniem pozwanej, gdyby opuściła w terminie przedmiot najmu;

- aby otrzymać ostateczną decyzję o pozwoleniu na budowę, Starosta musiałby ją wydać najpóźniej do 26.10.2012 r. Powódka miała zatem 2 tygodnie od złożenia wniosku na uzupełnienie go o opinię (...), na uzyskanie której wystarczyło 3 dni robocze, co oznacza, że powódka miała realną możliwość uzyskania ostatecznej decyzji przed dniem 12.11.2012 r.

Apelująca wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w zaskarżonej części i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 360.697,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 września 2014 r. do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, z uwzględnieniem kosztów postępowania apelacyjnego. Ewentualnie wносиła o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpatrzenia.

Pozwany wносиł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja nie jest uzasadniona. Nie są w szczególności uzasadnione zarzuty naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów prawa procesowego – art. 233 § 1 kpc .

Jak wskazał Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 8 kwietnia 2009 r. [sygn.. akt. II PK 261/08] skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 kwietnia 2000r. [V CKN 17/00, Lex 40424] stwierdził, że wykazanie, że sąd naruszył art. 233 § 1 k.p.c. oraz, że mogło to mieć istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być zastąpione odmienną interpretacją strony, co do dowodów zebranych w sprawie, jeśli jednocześnie strona nie wykaże się, iż ocena przyjęta przez sąd za podstawę rozstrzygnięcia, przekracza granicę swobodnej oceny dowodów, którą wyznaczają czynniki logiczny i ustawowy, zasady doświadczenia życiowego, aktualny stan wiedzy, stan świadomości prawnej i dominujących poglądów na sądowe stosowanie prawa.

Sąd Okręgowy dokonując ustaleń faktycznych poddał krytycznej ocenie cały materiał dowodowy. Dokonując analizy materiału dowodowego Sąd nie naruszył ani przepisów prawa procesowego w zakresie postępowania dowodowego, ani nie dopuścił się błędów logicznych w zakresie dotyczącym wnioskowań o faktach wynikających z tego materiału, ani wreszcie wyprowadzone przez Sąd wnioski dotyczące ustaleń faktycznych nie są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego.

Sąd Apelacyjny w całości przyjmuje za własne ustalenia Sądu Okręgowego i ocenę materiału dowodowego dokonaną przez Sąd pierwszej instancji. Zgodzić należy się z wnioskiem Sądu Okręgowego, że stan faktyczny w rozumieniu zdarzeń i ich następstw czasowych, jest w sprawie bezsporny gdyż fakty, na które powołują się strony znajdują swoje potwierdzenie w dokumentach zaliczonych w poczet materiału dowodowego i które nie były kwestionowane.

Strony natomiast różniły się w ocenach tych faktów jako świadczących lub zaprzeczających istnieniu przesłanek odszkodowawczej odpowiedzialności pozwanego na podstawie art. 471 kc. Kwestia ta jednak nie może stanowić podstawy zarzutu naruszenia prawa procesowego, lecz oceny materialnoprawnej roszczenia powódki w związku z przypisaniem lub nie, pozwanemu, w ustalonym stanie faktycznym, odpowiedzialności odszkodowawczej opartej na tym przepisie.

Sąd Apelacyjny zgadza się z oceną Sądu Okręgowego co do braku związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy niewydaniem przez pozwanego powodowej Gminie lokalu stanowiącego przedmiot najmu w terminie do 31 sierpnia 2012r., a niezyskaniem dotacji finansowej przez powodową Gminę na budowę Domu Kultury w B..

Odmowa uzyskania dofinansowania spowodowana była niezłożeniem przez Gminę w terminie do dnia 12 listopada 2012r. pozwolenia na budowę. Gmina podjęła działania w celu uzyskania pozwolenia na budowę dopiero po uzyskaniu projektu, składając wniosek o pozwolenie na budowę w dniu 12 października 2012r. W ramach tego postępowania została wezwana do uzupełnienia swojego wniosku poprzez złożenie warunków przebudowy sieci telekomunikacyjnej na przedmiotowej nieruchomości.

Sąd Apelacyjny nie zgadza się z oceną Sądu Okręgowego, że niezłożenie warunków przyłączenia obiektu do sieci telekomunikacyjnej wraz z przebudową istniejących sieci zlokalizowanych w obrębie projektowanego budynku, było spowodowane faktem nieusunięcia przez pozwaną z wynajmowanego lokalu należących do niej urządzeń i sieci telekomunikacyjnej w związku z bezumownym korzystaniem z pomieszczenia, w którym się znajdowały.

W ocenie Sądu Apelacyjnego kwestie związane z wykonywaniem umowy najmu, w szczególności kwestie dotyczące posiadania i korzystania przez pozwanego z lokalu na nieruchomości Gminy, pomimo wygaśnięcia umowy najmu i upływu terminu do wydania lokalu, nie wpływały w żadnym stopniu na możliwość uzyskania przez Gminę warunków przebudowy sieci telekomunikacyjnej.

Wskutek wygaśnięcia umowy najmu pozwany był zobowiązany jedynie do zwrotu lokalu będącego przedmiotem najmu. Natomiast nie był zobowiązany do przebudowy sieci telekomunikacyjnej. Konieczność przebudowy sieci telekomunikacyjnej wynikała natomiast z zamiaru wybudowania przez Gminę na tej nieruchomości nowego budynku. Właścicielem istniejącej sieci była (...) i jak prawidłowo ustalił Sąd do niego należało zgłosić wniosek o uzyskanie warunków przebudowy sieci. Uzyskanie tych warunków nie zależało w żadnym stopniu od stanu posiadania na gruncie, w szczególności nie zależało od tego czy pozwany korzystał z lokalu położonego na nieruchomości. Okoliczność tę potwierdza sekwencja zdarzeń, która nastąpiła po wystąpieniu przez Gminę o wydanie warunków przebudowy sieci. Co najmniej do wydania wyroku eksmisyjnego, czyli do marca 2013r. utrzymywał się niezmienny stan posiadania na nieruchomości. Pozwany korzystał z lokalu bez podstawy prawnej. Mimo to Gmina wystąpiła do (...) o wydanie warunków przebudowy sieci w dniu 13 listopada 2012r. i uzyskała je w dniu 26 listopada 2012.

Twierdzenie zatem, że fakt korzystania przez pozwanego bez podstawy prawnej z lokalu na nieruchomości, uniemożliwił Gminie uzyskanie warunków przebudowy sieci nie znajduje żadnego uzasadnienia.

W tym stanie faktycznym w ocenie Sądu Apelacyjnego uznać należy, że nieuzyskanie dotacji przez Gminę nie pozostaje w żadnym związku przyczynowym z nienależytym wykonaniem umowy najmu przez pozwanego gdyż:

- 1/ termin uzupełnienia wniosku o dotację upływał 12 listopada 2012r;
- 2/ przyczyną odmowy dotacji były braki formalne wniosku o przyznanie dotacji polegające na niedołączeniu do wniosku pozwolenia na budowę;
- 3/ nieuzyskanie przez Gminę w terminie do 12 listopada 2012r. pozwolenia na budowę wynikało z niedołączenia przez Gminę do wniosku o pozwolenie na budowę, warunków na przebudowę sieci telekomunikacyjnej, co było konieczne przy planowanej nowej inwestycji;
- 4/ zwrócenie się przez Gminę do (...) jako właściciela sieci o zgodę na przebudowę sieci było możliwe niezależnie od stanu posiadania na gruncie, w każdym czasie pod warunkiem posiadania projektu budynku, a Gmina miała świadomość takiej potrzeby i obowiązku, co potwierdza § 2 umowy o prace projektowe zawartej przez Gminę już w dniu 30 maja 2012r., w którym Gmina przyjmowała na siebie obowiązek uzyskania takiej zgody;

Powyższe prowadzi do wniosku, że nieuzyskanie pomocy finansowej na budowę (...) w B. wynikało z zaniedbania przez Gminę obowiązku uzyskania od (...) w terminie do 12 listopada 2012r. warunków przebudowy sieci telekomunikacyjnej, pomimo przyjęcia na siebie tego obowiązku w umowie o prace projektowe już w dniu 30 maja 2012r. Pomimo, że najpóźniej od 12 października 2012r. tj. od oddania projektu budowy obiektu Gmina miała wszelkie podstawy do wystąpienia z takim wnioskiem. Wystąpienie z wnioskiem o wydanie warunków przebudowy

sieci telekomunikacyjnej dopiero w dniu 13 listopada 2012r., a więc dzień po ostatecznym terminie wyznaczonym na uzupełnienie braków wniosku o dotację, stanowiło zaniechanie Gminy, skutkujące nieudzieleniem jej dotacji na budowę (...) w B. i było niezależne od faktu posiadania lokalu przez pozwanego.

W tym stanie sprawy brak jest podstaw do poszukiwania odpowiedzialności pozwanego za szkodę polegającą na nieuzyskaniu dotacji przez Gminę, na tej podstawie, że pozwany nie wykonał umowy najmu i nie wydał nieruchomości Gminie, po wygaśnięciu umowy najmu. Bez względu na to czy pozwany po wygaśnięciu umowy najmu zwróciłby lokal Gminie, czy pozostawałby w jej posiadaniu, Gmina ze względu na planowaną inwestycję miała obowiązek wystąpienia o wydanie warunków na przebudowę sieci. Złożyła taki wniosek już po oddaleniu jej wniosku o udzielenie pomocy. Stan posiadania na gruncie po wygaśnięciu umowy najmu nie miał żadnego wpływu na odmowę przyznania dotacji Gminie na budowę (...) w B..

Z tych względów rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego oddalające roszczenie odszkodowawcze powodowej Gminy jest w pełni uzasadnione. Mimo nienależytego wykonania umowy najmu przez pozwanego okoliczność ta pozostawała bez związku z odmową udzielenia dotacji Gminie, z czym Gmina wiązała wystąpienie szkody w postaci nieuzyskania dotacji.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację i zasądził na rzecz pozwanego koszty procesu w postępowaniu odwoławczym na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 2 pkt 7, w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych [Dz.U. 2015. 180].